DİN(İ)DÂRLARIN ELİNDE YORULAN ve İHTİYARLAYAN DİN

Her insanın düşüncesinde temel ilke rahat ve müreffeh bir hayat yaşamaktır. Allah Teâlâ bunu kullarından daha iyi bildiği için dini yaptırımları en basit temeller üzerine inşa etmiştir. Ancak insan bencillikle basit ve kolay olan dinini, nefsinin uydurduğu kanunlarla içinden çıkılmaz zincirlerle sarmalamıştır.

O zaman ne oldu?

Menfaat ve zarar kapsamında insan hayatı öyle girift hale gelmiştir ki, gün be gün hayalsiz yeni sorunlar çıkmıştır. Her çıkan sorun karşısında çözüm üretmeye çalışan insanoğlu, çözdüm dediği şeyler içinde bir daha boğulmuştur.

İslam yaşanılması en kolay bir dindir.

Mükellefiyeti çok azdır.

Haramları sınırlıdır.

Zamanla İslâm, bağnazlık içinde korkuluğa dönmüş Yahudilik, ruhbanlık içinde eritilmiş Hristiyanlık ile sanki bünyesinde zayıflıklar barındıran bir dinmiş gibi bu eski dinlerden **"kapışma" "edinme" "aşağılık kompleksi"** nevrozuna düşüp **"yorulmuş"**tur. Bir nevi aktarımlara eski deyimle israiliyyatla iyilik namına harman edilmiştir. Bu harman ile bir takım kimseler aynîyle temiz ve berrak din ırmağına kanalizasyon artığını bağlayıp bulandırmışlardır. Bu işte başarılı olanlar içerisinde takva ehli bile bulundu. Onlarda dine daha sıkı sarılayım diyerek alet olmuştur.

İşte **"Genç olan din"** birdenbire ihtiyarlama vaktine erişmiş gibi sancılanmış kendini tedavi etmek isteyenlerin elinde bulmuştur.

Hastane iyi ve güzeldi. Fakat doktorları ne kadar mahirdi onu bilmek bugüne kadar mümkün olamadı. Çünkü tedaviyi uygulamaya çalışan doktorlar o kadar şey denediler ki, kim doğru, kim eğridir diye kendileri dahi söylemeye çekinir oldular.

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimizin zamanında **"genç olan İslâm"** şimdilerde ihtiyar aşılması zor bir dağ gibi en üst tepesi bulutlar içinde kaldı.

Sonuçta çözüm arayanlar ve bulanlar eski ümmetler gibi yetmiş üç fırkaya ayrıldılar. Cemaatler şeklinde örgütleştiler. Her cemaat kendisindeki olan ile övünmeye başladı. Bu övünüş o kadar ileri gitti ki, din gitti yerine cemaat, hizip, tevil vb. geldi.

Niyet halisti. Fakat din(i)dâr elinde din fitnelendi, yoruldu ve ihtiyarladı.

İNSANLARI TAŞIYACAK DİN, İNSANLAR TARAFINDAN TAŞINMAYA BAŞLAYINCA BÜTÜN NOKSANLIKLAR HUZURSUZLUKLAR PEŞİNDEN GELDİ.

İşte Çözüm "Genç İslâm Dinin Esasları"

İMAM-I ŞAFİYE VE AHMED B. HANBEL radiyallâhü anhümaya GÖRE

"İslâm'ın temeli üç hadis üzerine kurulmuştur.

Birincisi, "Ameller niyetlere göredir."

İkincisi, "Helal ve haram bellidir."

Üçüncüsü ise "Dine dinden ve sünnetten olmayan bir şeyi katmak merduttur, reddolunmuştur" hadisleridir.

İmam-ı Şafii bu hadisin fıkıhtan yetmiş ayrı bâba girdiğini ifade eder. "Dinden olmayan bir şeyi dine katan reddolunur" hadisi ahiret işini, "Ameller niyetlere göredir" hadisi de dünya işlerini tanzim etmiştir.

EBU DAVUD Radiyallâhü anhe GÖRE;

"Müsned'e baktım ve dört bin hadisten meydana geldiğini gördüm. Sonra dört bin hadisin dört hadis etrafında döndüğünü gördüm. Bu hadisler de

"**Ameller niyetlere göredir.**

"Helal bellidir, haram bellidir."

"Allah güzeldir, güzeli sever."

"Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeyi terk etmesi İslam'ının güzelliğindendir" hadisleridir.

Bu hadislere bazı ilim adamları

"**Kendin için istediğini mü'min kardeşi için de istemeyen kâmil mü'min sayılmaz"** hadisini de eklemişlerdir.

Ayrıca bazı hadisçiler **"Din nasihattir."**

"Dünyaya zahid ol ki, Allah seni sevsin; insanların elindekine zahid ol ki, insanlar seni sevsin."

"Ne zarar vermek var, ne de zarar görmek vardır" hadislerini de bu hadislere ilave edilmiştir.

Sonsöz olarak "Ebrârarların iyilikleri mukarrebler yanında günah yerindedir" hikmetini tekrar okumuş olduk.

İhramcızâde İsmail Hakkı